

«Δός του δὲ καὶ ἐν φράγχο διὰ τὴν κ. Κλάραν ἐπρόσθεσε, — καὶ ποτὲ πλέον νὰ μὴ φανῇ ἐδῶ εἰς τὴν οἰκίαν.»

Ὁ Σεβαστιανὸς ἐξέβαλε τὸ παιδίον καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν. Οὕτως ἐπῆλθεν ἡσυχία εἰς τὸ σπου- δαστήριον, ὃ δὲ διδάσκαλος ἀνέλαβε τὸ μάθημα, τὸ ὁποῖον ἡ παρουσία τοῦ ὀργανοπαίδου εἶχε διακόψει.

Δὲν παρήλθον ὅμως ὀλίγα λεπτά καὶ ἄλλος κρότος ἠκούσθη εἰς τὴν ἐξώθυραν. Ὁ δὲ Σεβαστιανὸς παρουσιάσθη μὲ τὴν ἀγγελίαν ὅτι ἀν- θρωπὸς τις ἴστατο ἐξώθεν μὲ ἐν μέγα πανέριον, τὸ ὁποῖον ἔλεγεν, ὅτι ἦτο διὰ τὴν κ. Κλάραν.

«Δι' ἐμέ! εἶπεν ἡ κ. Κλάρα ἐκστατική. Ἄς ἔλθῃ μέσα νὰ τὸν ἴδωμεν.»

Ὁ Σεβαστιανὸς ἐπέστρεψε μετ' ὀλίγον κρατῶν μέγα κάνιστρον ἐσκεπασμένον καὶ τὸ ἀπέθεσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης. «Τελειώσατε τὸ μάθημά σας πρῶτον καὶ ἔπειτα βλέπομεν τί περιέχει τὸ πα- νέριον τοῦτο, — εἶπεν ὁ διδάσκαλος.

Ἄλλ' ἡ μικρὰ Κλάρα, τῆς ὁποίας ἡ πε- ριέργεια εἶχε κορυφωθῇ, ἀφῆκε τὴν γραμματικὴν καὶ μὲ τόνον ἱκετευτικὸν εἶπε πρὸς τὸν διδάσκα- λον. «Ἡμπορῶ νὰ δώσω μίαν μόνον ματιὰν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κάνιστρού, μόνον νὰ ἴδω τί περιέχει, καὶ πάλιν ἐξακολουθοῦμεν τὸ μά-θημα;»

«Ἡ παράκλησίς σου, — εἶπεν ὁ διδάσκα- λος, — εἶναι, κατὰ τι λογική, διότι ἐν ὅσῳ ἡ προ- σοχή σου εἶνε ἐστραμμένη εἰς τὸ κάνιστρον...»

Δὲν ἐπρόφθασεν ὅμως νὰ τελειώσῃ τὴν φράσιν του καὶ αἰφνης ἐπήδησαν ἐκ τοῦ κάνιστρού, ἐν, δύο, τρία, τέσσαρα γατάκια καὶ ἀμέσως ἔτρεξαν εἰς ὅλας τὰς διευθύνσεις! Ἐν ἐπήδησεν εἰς τὸ ὑπόδημα τοῦ διδασκάλου, καὶ ἤρχισε νὰ δαγ- κάνῃ τὸ παντελόνι του, ἄλλο εἰς τοὺς πόδας τῆς κ. Λουκίας καὶ ἀνῆρχετο εἰς τὸ φόρεμά της, ἐνῷ ἄλλο ἐπήδησεν εἰς τὴν ἔδραν τῆς κ. Κλάρας. Ἀμέσως δὲ κατὰ τὴν συνήθειάν των ἤρχισαν νὰ γρατζουνίζουν καὶ μνιαουρίζουν ὅλα, ὥστε ἐπρο- ξένησαν μεγάλην σύγχυσιν.

Τὸ ἔξαφνον τοῦτο καὶ ἀπρόβλεπτον περιστατι- κὸν ἐπροξένησε μεγάλην εὐχαρίστησιν εἰς τὴν κ. Κλάραν καὶ τὴν ἔκαμε νὰ γελάῃ ἐγκαρδίας, ἐνῷ εἰς τὴν κ. Λουκίαν εἶχε τὸ ἐναντίον ἀποτέ- λεσμα. Κατ' ἀρχὰς ἐτρόμαξε καὶ ἔμεινε σιωπηλὴ ἐπὶ τινὰς στιγμάς, κατόπιν ἐξηγριώθη καὶ ἤρ- χισε νὰ φωνάζῃ τὸν Σεβαστιανὸν καὶ τὴν Τι- νέντταν νὰ πάρουν τὰ κατηραμένα ἐκεῖνα ζῶα καὶ νὰ τὰ ρίψουν ἔξω.

Οἱ ὑπηρετὰι ἦλθον, ἀλλ' ἀντὶ νὰ ρίψουν τὰ γατάκια ἔξω, τὰ μετέφερον κατὰ διαταγὴν τῆς

κυρ. Κλάρας εἰς τὸ ἀνώγειον, ὅπου ὑπῆρχεν εὐρύ- χωρον δωμάτιον διὰ νὰ παίζουν μὲ τὰ ἄλλα.

Τὸ ἐσπέρας, ἀφοῦ ἡ κυρία Λουκία ἀνέλαβεν ἀρκετὰ ἀπὸ τὸν τρόμον καὶ τὴν ὀργὴν της πρὸς- ἐκάλεσε τὸν Σεβαστιανὸν καὶ τὴν Τινέντταν καὶ τοὺς ἔθεσεν ὑπὸ ἀνάκρισιν, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἦτο, ὅτι ἡ Χαϊδὴ κατὰ τὴν ἀπουσίαν της εἶχε προετοιμάσει ὅλα ταῦτα.

Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην προσεκάλεσε τὴν Χαϊδὴν, καὶ χωρὶς νὰ τὴν ἐρωτήσῃ πῶς καὶ διατὶ εἶχε κάμει ὅλα ἐκεῖνα τὰ πράγματα, ἡ κυρία Λουκία ἤρχισε νὰ τὴν ἐπιπλήττῃ, λέ- γουσα, «Διὰ σέ, Χαϊδὴ, μίαν τιμωρίαν ἡξέω, ἡ ὁποία δύναται νὰ σέ ἐγγίξῃ, διότι εἶσαι χω- ριστοκόριττο, — θὰ σέ φυλακίσω εἰς τὸ ὑπόγειον καὶ ἐκεῖ μὲ τοὺς ποντικούς καὶ τὰς γουστέρας θὰ μάθῃς νὰ φέρεσαι εἰς τὸ ἐξῆς καλλίτερον.»

(ἀκολουθεῖ).

Οἱ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Μία ἀπὸ τὰς περιέργους καὶ ἐνδιαφερούσας σπουδὰς εἰς τὴν φυσικὴν ἱστορίαν εἶναι καὶ ἡ σύγκρισις τῶν ἔξων καὶ τρόπων ζῶων, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ εἶναι ἐντελῶς διάφορος.

Οὕτω τὰ πτηνά, ὅταν παραβάλλωνται μὲ τοὺς ἰχθῦς παρέχουσιν ἀντικείμενα πρὸς σπουδαίαν σκέψιν. Εἰς ἕκαστον τούτων εὐρίσκομεν ἀθροίς- ματα καὶ οἰκογενείας, τὰ ὁποῖα ἔχουσι φύσεις καὶ κλίσεις σχεδὸν τὰς αὐτάς. Οὕτως ὁ γυψ καὶ ὁ καρχαρίας, τὰ παραδείσια πτηνά, καὶ οἱ ἀγ- γελοειδεῖς ἰχθῦς, ὅλα ἔχουσι κατὰ τι κοινόν. — Ὅλοι οἱ ἰχθῦς εἶναι ὠπλισμένοι κατὰ τινα τρό- πον, οὐχὶ πάντοτε καταφανῇ.

Οὕτως οἱ ἀνθρωπογάροι ἰχθῦς ἔχουσι κεκρυμ- μένον εἰς τὸ στόμα των ἐπτά σειρὰς ὀστέων ὀδόν- των — ἄλλοι ἔχουσι κέντρον — ἄλλοι ἔχουσιν ἀκάνθας, αἱ ὁποῖαι συνέχονται μὲ σάκκους περιέ- χοντας δηλητήριον. Ἡ τορπίλη ἔχει τὰς ἡλε- κτρικὰς αὐτῆς συσκευάς, ἄλλοι ὥς αἱ σηπιαί, καὶ οἱ ὀκτάποδες μελάνην, ἄλλοι εἶναι ὠπλι- σμένοι μὲ ξίφη, μὲ πρίονας, μὲ κουτάλας, κλπ. Οἱ ἰχθῦς οὗτοι μεταχειρίζονται τὰ ὅπλα ταῦτα οὐ μόνον πρὸς ἰδίαν ἑαυτῶν ὑπεράσπισιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐπίθεσιν κατ' ἄλλων ἰχθύων, πολλάκις δὲ καὶ χωρὶς αἰτίαν καὶ χωρὶς ἀνάγκην φονεύ-ουσιν αὐτοὺς μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ εὐχαριστή-σωσι τὴν πρὸς τὸ καταστρέφειν κακὴν των κλίσιν, ὅπως πολλὰ παιδία κάμνουν καταστρέφοντα φυτὰ καὶ ἄνθη καὶ τυραννοῦντα μυῖγας καὶ ἄλλα μικρὰ ζῷα ἢ καὶ ἄλλα μικρότερα παιδία ἢ γράϊας καὶ γέροντας, ἀπλῶς, διότι εὐρίσκουν εὐχαρίστησιν εἰς τοῦτο.